

Czwartek, 10 marca 2016 r.

P8_TA(2016)0090

Sytuacja w Erytrei

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 marca 2016 r. w sprawie sytuacji w Erytrei (2016/2568(RSP)) (2018/C 050/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Erytrei, w szczególności rezolucje z dnia 7 lutego 2002 r. ⁽¹⁾, 18 listopada 2004 r. ⁽²⁾ i 15 września 2011 r. ⁽³⁾ dotyczące sytuacji w zakresie praw człowieka w tym kraju, w tym sprawy Dawita Isaaka,
- uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 751 (1992), nr 1882 (2009), nr 1907 (2009), nr 2023 (2011) i nr 2244 (2015), które rozszerzyły embargo na broń w stosunku do Erytrei do dnia 15 listopada 2016 r., a także uwzględniając sprawozdanie z dnia 19 października 2015 r. Grupy Monitorującej ds. Somalii i Erytrei,
- uwzględniając sprawozdanie przedłożone Radzie Praw Człowieka przez specjalną sprawozdawczynię ONZ ds. sytuacji praw człowieka w Erytrei Sheilę B. Keetharuth w dniu 19 czerwca 2015 r.,
- uwzględniając treść umowy o partnerstwie AKP–UE (umowy z Kotonu), zmienionej w roku 2005 i 2010, której sygnatariuszem jest Erytrea,
- uwzględniając decyzję Rady 2010/127/WPZiB z dnia 1 marca 2010 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Erytrei ⁽⁴⁾, zmienioną decyzją Rady 2010/414/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. ⁽⁵⁾, a następnie decyzją Rady 2012/632/WPZiB z dnia 15 października 2012 r. ⁽⁶⁾,
- uwzględniając wnioski kontrolnej grupy roboczej A w Komisji Rozwoju Parlamentu Europejskiego z dnia 11 listopada 2015 r.,
- uwzględniając oświadczenie rzecznika Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) w sprawie więźniów politycznych w Erytrei z dnia 18 września 2014 r.,
- uwzględniając sprawozdanie ESDZ z 2015 r. na temat partnerstwa między Erytreą a Unią Europejską,
- uwzględniając krajowe sprawozdanie Jednostki Narodów Zjednoczonych ds. Równości Płci i Uwłasnowolnienia Kobiet na temat rządu Państwa Erytrea z czerwca 2014 r.,
- uwzględniając krajowy program orientacyjny dla Erytrei z dnia 3 lutego 2016 r. w ramach 11. Europejskiego Funduszu Rozwoju,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Śledczej ONZ do spraw Praw Człowieka w Erytrei z dnia 8 czerwca 2015 r.,
- uwzględniając Konwencję w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania,
- uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczących Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP–UE w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w Erytrei z 23 listopada 2011 r. oraz 25 czerwca 2013 r.,
- uwzględniając swoją debatę z dnia 27 maja 2015 r. w sprawie pomocy rozwojowej UE dla Erytrei w świetle udokumentowanych przypadków łamania praw człowieka,

⁽¹⁾ Dz.U. C 284 E z 21.11.2002, s. 359.

⁽²⁾ Dz.U. C 201 E z 18.8.2005, s. 123.

⁽³⁾ Dz.U. C 51 E z 22.2.2013, s. 146.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 51 z 2.3.2010, s. 19.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 195 z 27.7.2010, s. 74.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 282 z 16.10.2012, s. 46.

Czwartek, 10 marca 2016 r.

- uwzględniając konstytucję Erytrei przyjętą w 1997 r., która gwarantuje szereg swobód obywatelskich, w tym wolność religii,
 - uwzględniając Konwencję nr 29 Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) dotyczącą pracy przymusowej lub obowiązkowej, Konwencję nr 105 MOP dotyczącą zniesienia pracy przymusowej oraz Konwencję nr 87 MOP dotyczącą wolności związkowej i ochrony praw związkowych,
 - uwzględniając Afrykańską kartę praw człowieka i ludów z 1981 r.,
 - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r.,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
 - uwzględniając art. 123 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że UE wspiera Erytreę od czasu uzyskania przez ten kraj niepodległości od Etiopii w 1993 r.; mając na uwadze, że początkowe zobowiązania do poszanowania demokracji i praworządności po uzyskaniu niepodległości zostały zarzucone przez rząd Erytrei pod pretekstem obrony narodowej i służby wojskowej; mając na uwadze, że wybory prezydenckie planowane na rok 1997 nigdy się nie odbyły, a konstytucja ratyfikowana w tym samym roku nigdy nie została wdrożona; mając na uwadze, że do tej pory nie odbyły się wybory regionalne przewidziane na 2009 r.; mając na uwadze, że nawet przed rozwiązaniem Zgromadzenia Narodowego w 2002 r. prawo stanowiono za pomocą dekretów rządowych;
- B. mając na uwadze, że uzyskanie przez Erytreę niepodległości od Etiopii w 1993 r. spowodowało powstanie oczekiwań społeczności międzynarodowej oraz wśród ludności zamieszkującej Erytreę, iż krok ten pomógłby jej w zbudowaniu państwa zapewniającego poszanowanie praw człowieka i wolnego od represji; mając na uwadze, że tak się nie stało, a wręcz nasiliły się represje i zwiększyły przypadki naruszeń praw człowieka;
- C. mając na uwadze, że specjalna sprawozdawczyni ONZ odnotowuje w swym sprawozdaniu, że sytuacja w dziedzinie praw człowieka w Erytrei jest jedną z najgorszych na świecie, jako że w tym kraju nagminnie dochodzi do łamania praw człowieka, a w ostatnich latach nie zauważono żadnej poprawy w tym zakresie; mając na uwadze, że wielu młodych ludzi opuściło kraj, uciekając przed represyjnym rządem i obowiązkowym poborem do sił zbrojnych, który często zaczyna się już w bardzo młodym wieku; mając na uwadze, że teoretyczny osiemnastomiesięczny czas trwania służby jest często lekceważony i większość Erytrejczyków pozostaje na służbie bezterminowo; mając również na uwadze, że taki przedłużony obowiązkowy pobór do sił zbrojnych hamuje potencjalny wzrost gospodarczy w tym kraju; mając na uwadze, że wszelkie podwyżki poborów za służbę wojskową są nieodczuwalne ze względu na ostatnią dewaluację waluty krajowej nakfy, a ograniczenia bankowe doprowadziły do obecnej sytuacji niedostatku w tym kraju; mając na uwadze, że wielu poborowych wykorzystuje się do pracy przymusowej i że przydziela im się obowiązki cywilne; mając na uwadze, że większość osób odbywających krajową służbę wojskową znajduje się w sytuacji niewolników, a wszelka praca, podania o pracę, czy możliwości założenia rodziny są kontrolowane; mając na uwadze, że wolność wyznania i sumienia, wolność mediów oraz wolność wypowiedzi nie są gwarantowane;
- D. mając na uwadze, że komisja śledcza ONZ ds. sytuacji praw człowieka w Erytrei ustaliła, iż naruszenia w dziedzinie egzekucji pozasądowych, tortur (w tym tortur seksualnych i niewolnictwa seksualnego), służby wojskowej jako formy niewolnictwa, pracy przymusowej i stosowanej na granicy kraju polityki „strzelaj, aby zabić” mogą stanowić zbrodnie przeciwko ludzkości;
- E. mając na uwadze, że Human Rights Watch podkreśla, że w Erytrei nie ma wolności religii; mając na uwadze, że rząd dotkliwie nęka obywateli praktykujących religie inne niż cztery przezeń uznane; mając na uwadze, że nawet w przypadku uznanych religii rząd ingeruje w praktyki religijne ludności;
- F. mając na uwadze, że czynności homoseksualne są nielegalne w Erytrei, a rząd odmawia wprowadzenia w życie ustawodawstwa o przeciwdziałaniu dyskryminacji w celu ochrony lesbijek, gejów, biseksualistów i osób transpłciowych;

Czwartek, 10 marca 2016 r.

- G. mając na uwadze, że dyskryminacja i przemoc wobec kobiet obecne są we wszystkich obszarach erytrejskiego społeczeństwa; mając na uwadze, że kobiety są nie tylko ogromnie zagrożone przemocą seksualną w wojsku i w wojskowych jednostkach szkoleniowych, ale także w szeroko rozumianym społeczeństwie, w którym do przemocy wobec kobiet dochodzi w atmosferze bezkarności; mając na uwadze, że według szacunków 89 % dziewcząt w Erytrei poddano okaleczeniu narządów płciowych; mając na uwadze, że w marcu 2007 r. rząd wydał obwieszczenie, w którym uznano okaleczanie narządów płciowych kobiet za przestępstwo, zakazano tej praktyki i przeznaczono środki finansowe na realizowane w tamtym roku programy edukacyjne zniechęcające do jej stosowania; mając na uwadze, że kobiety mogą stracić prawo do kartek na żywność i dostęp do ziemi;
- H. mając na uwadze, że ogromna liczba Erytrejczyków jest aresztowana z różnych, nieuzasadnionych powodów, jak wyrażanie niezależnych poglądów, lub bez podania wyraźnego powodu, a długość aresztu jest nieokreślona; mając na uwadze, że osoby zatrzymane, w tym dzieci, przetrzymywane są w ekstremalnie ciężkich warunkach, w niektórych przypadkach równających się torturom, oraz że odmawia się im dostępu do opieki zdrowotnej; mając na uwadze, że zatrzymane kobiety są często pilnowane przez strażników płci męskiej, co zwiększa ryzyko wystąpienia przemocy seksualnej i przemocy ze względu na płęć; mając na uwadze, że zgodnie ze sprawozdaniem z 2015 r. Freedom House Index Erytrea nadal plasuje się wśród krajów, w których panują najbardziej represyjne warunki dla mediów oraz że otrzymała najniższy możliwy wynik, który spowodował, że nadano jej miano „najgorszej z najgorszych”, oraz że ma jeden z najniższych na świecie współczynników dostępu do internetu – tylko 1 %;
- I. mając na uwadze oświadczenie wydane w Brukseli przez rzecznika ESDZ z dnia 18 września 2014 r., które jest wyrazem zaniepokojenia przetrzymywaniem od 18 września 2001 r. grupy jedenastu parlamentarzystów i ważnych członków Ludowego Frontu na rzecz Demokracji i Sprawiedliwości bez przedstawienia zarzutów, bez sprawiedliwego procesu i bez prawa kontaktu z prawnikiem, oraz nielegalnym przetrzymywaniem od 23 września 2001 r. dziesięciu niezależnych dziennikarzy, w tym Dawita Isaaka, obywatela Szwecji i jedyne europejskiego więźnia sumienia; mając na uwadze, że patriarcha Abune Antonios pozostaje w izolacji, przetrzymywany w areszcie domowym od stycznia 2006 r.;
- J. mając na uwadze, że w Erytrei nie istnieje wolność prasy, ponieważ niezależne media są w tym kraju zakazane, a we wskaźniku wolności prasy publikowanym przez organizację Reporterzy bez Granic Erytrea przez osiem kolejnych lat zajmowała ostatnie miejsce spośród 170–180 ocenianych krajów;
- K. mając na uwadze, że według Raportu o Rozwoju Społecznym opublikowanym przez Program ONZ ds. Rozwoju w 2015 r. pod względem wskaźnika rozwoju społecznego w roku 2015 Erytrea znalazła się na 186 miejscu spośród 188 krajów uwzględnionych w rankingu;
- L. mając na uwadze, że według specjalnej sprawozdawczynie ONZ ds. sytuacji praw człowieka w Erytrei istnieją trzy podstawowe obszary problematyczne, a mianowicie: korzystanie z praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych, w tym z prawa do odpowiednich warunków mieszkaniowych; przemyt ludzi i handel nimi; oraz zwiększająca się liczba osób nieletnich pozbawionych opieki, zasilających szeregi uciekinierów z tego kraju, których liczba przekracza 5 000 osób miesięcznie;
- M. mając na uwadze, że w dniu 26 czerwca 2015 r. setki erytrejskich uchodźców demonstrowało przed siedzibą Unii Afrykańskiej, domagając się od tej organizacji regionalnej, by wywarła nacisk na rzecz przeprowadzenia w ich ojczyźnie demokratycznych reform; mając na uwadze, że protestujący oskarżyli długoletniego prezydenta Erytrei, Isaiasa Afewerkiego, o dyktatorstwo i zażądali od Unii Afrykańskiej podjęcia działań;
- N. mając na uwadze, że w listopadzie 2015 r. ONZ ostrzegła o dotkliwej suszy panującej w Rogu Afryki na skutek zjawiska pogodowego o nazwie El Niño; mając na uwadze, że w grudniu 2015 r. ONZ orzekła, że susza ta jest najdotkliwszą, jaką kiedykolwiek odnotowano w tym regionie, i że prowadzi ona do ograniczenia plonów o 50–90 %; mając na uwadze, że w rezultacie Erytrea jest jednym z krajów, które staną przed nietatwym wyzwaniem zapewnienia bezpieczeństwa żywnościowego dla swej ludności;
- O. mając na uwadze, że prezydent Erytrei zlekceważył obawy dotyczące kryzysu żywnościowego, mówiąc, że „pomimo zmniejszenia produkcji rolnej kraju nie dotknie żaden kryzys”, co stoi w całkowitej sprzeczności z realiami panującej suszy;

Czwartek, 10 marca 2016 r.

- P. mając na uwadze, że UE jest ważnym darczyńcą Erytrei w dziedzinie pomocy rozwojowej;
- Q. mając na uwadze, że rząd Erytrei jednostronnie zawiesił pomoc w 2011 r. oraz że nie przyznaje się publicznie do współpracy i partnerstwa z UE; mając na uwadze, że rząd Erytrei nie ułatwia posłom do PE swobodnego i odbywającego się bez kontroli odwiedzania tego kraju;
- R. mając na uwadze, że utrata środków do życia zmusza kobiety i dzieci do ucieczki z kraju; mając na uwadze, że w 2015 r. Erytrejczycy uciekający ze swojego kraju stanowili czwartą co do wielkości grupę uchodźców, którzy zdecydowali się na ryzykowną podróż do Europy (po Syryjczykach, Irakijczykach i Afgańczykach) i byli zdani na bezlitosnych przemytników, aby dokonać niebezpiecznej przeprawy przez Morze Śródziemne; mając na uwadze, że w związku z tym sytuacja w Erytrei ma bezpośredni wpływ na Europę, ponieważ gdyby w kraju były szanowane i przestrzegane prawa człowieka, a jego ludność mogła mieszkać tam bez obaw, Erytrejczycy mogliby powrócić do ojczyzny;
- S. mając na uwadze, że, jak podaje Wysoki Komisarz Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców, ponad 400 000 Erytrejczyków, tj. 9 % całej populacji, uciekło z kraju; mając na uwadze, że Biuro UNHCR szacuje, iż ok. 5 000 Erytrejczyków opuszcza kraj każdego miesiąca, co w dużej mierze wynika z nieustannych poważnych naruszeń praw człowieka; mając na uwadze, że w 2015 r. w 69 % spraw o udzielenie azylu w UE złożonych przez Erytrejczyków przyznawany był status uchodźcy, podczas gdy kolejne 27 % ubiegających się o azyl otrzymywało ochronę uzupełniającą, co pokazuje skalę prześladowań w Erytrei;
- T. mając na uwadze, że handel ludźmi dla okupu z zastosowaniem brutalnych tortur na półwyspie Synaj jest powodem licznych zabójstw i zaginięć erytrejskich uchodźców, którzy zostali uprowadzeni, a osoby ocalone doświadczające głębokiej traumy nie otrzymują żadnej opieki lub wsparcia; mając na uwadze, że panuje całkowita bezkarność, a osoby odpowiedzialne za ten stan rzeczy nie zostały postawione przed sądem; mając na uwadze, że szczególną uwagę należy poświęcić pozostającym bez opieki dzieciom będącym ofiarami handlu ludźmi, ponieważ ze względu na ich szczególną bezbronność wymagają one specjalnej pomocy i wsparcia;
- U. mając na uwadze, że w ramach Programu Sektora Bezpieczeństwa (SSP) Międzyrządowego Organu ds. Rozwoju w dniu 22 lutego 2016 r. w Addis Abebie (Etiopia) oficjalnie przyjęto raport badawczy zatytułowany „Human Smuggling and Trafficking on the Horn of Africa-Central Mediterranean Route” (Przemyt ludzi oraz handel nimi na szlaku Róg Afryki – centralny szlak śródziemnomorski);
- V. mając na uwadze, że Erytrea wspiera proces chartumski (inicjatywę UE i Unii Afrykańskiej przyjętą 28 listopada 2014 r. w celu rozwiązania problemu migracji i handlu ludźmi), zakładający wdrożenie konkretnych projektów, w tym budowanie potencjału władzy sędziowskiej oraz podnoszenie świadomości;
- W. mając na uwadze, że początkowo UE nałożyła w marcu 2010 r. sankcje na Erytreę w celu wykonania rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1907 (2009), oraz mając na uwadze, że sankcje te obejmowały embargo na broń, ograniczenia wizowe i zamrożenie aktywów osób stanowiących zagrożenie dla pokoju i pojednania narodowego;
- X. mając na uwadze, że stabilizacja w Erytrei leży w interesie UE, ponieważ obecna sytuacja zmusza znaczną część ludności tego kraju do ucieczki, a tysiące osób tracą życie w wyniku działalności przestępczej, w tym przemytu migrantów i handlu ludźmi;
- Y. mając na uwadze, że reżim rozszerza swój totalitarny zasięg na erytrejską diasporę, uszczuplając fundusze jej członków za pośrednictwem podatku od dochodów w wysokości 2 % nałożonego na expatriantów, szpiegując ich i nękając członków ich rodzin, którzy zostali w Erytrei, oskarżeniami o rzekome wykroczenia; mając na uwadze, że dnia 28 stycznia 2016 r. erytrejski minister rozwoju narodowego i szef delegatury UE podpisali w Asmarze w ramach 11. Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR) krajowy program orientacyjny o budżecie wynoszącym 200 mln EUR na okres następnego pięciu lat; mając na uwadze, że działania powinny koncentrować się zwłaszcza na energii ze źródeł odnawialnych, sprawowaniu rządów i zarządzaniu finansami publicznymi w sektorze energetycznym;

Czwartek, 10 marca 2016 r.

- Z. mając na uwadze, że w dniu 13 listopada 2015 r. parlamentarna Komisja Rozwoju zwróciła się do Komisji i ESDZ o wzięcie pod uwagę przesłanych Komitetowi EFR konkluzji w sprawie projektu krajowego programu orientacyjnego dla Erytrei, które odnosiły się do skali i powagi naruszeń praw człowieka popełnianych przez erytrejski reżim, braku wiarygodności tego reżimu jako partnera w dziedzinie współpracy na rzecz rozwoju, wszechobecnej korupcji i praktycznie całkowitego braku przejrzystości w zarządzaniu finansami publicznymi w kraju, a także do ryzyka niewłaściwego wykorzystania środków EFR na zarządzanie migracjami; mając na uwadze, że Komisja Rozwoju wezwała Komitet EFR do powstrzymania się od przyjęcia krajowego programu orientacyjnego w oczekiwaniu na dalsze rozmowy; mając na uwadze, że stanowisko Parlamentu zostało zignorowane;
- AA. mając na uwadze, że Ludowy Front na rzecz Demokracji i Sprawiedliwości kontroluje i nadzoruje społeczności uchodźców i diaspory za pośrednictwem ambasad, które biorą udział w wymuszaniu podatku od mieszkańców diaspory i pobieraniu „dobrowolnych” datków w zamian za świadczenie usług, takich jak wydawanie dokumentów tożsamości, paszportów, aktów urodzenia i ważnych dokumentów, od których może zależeć dalszy los uchodźców; mając na uwadze, że praktyki te stanowią naruszenie Konwencji wiedeńskiej o stosunkach dyplomatycznych; mając na uwadze, że liderzy młodzieżówki Ludowego Frontu na rzecz Demokracji i Sprawiedliwości w Holandii wystąpili na drogę sądową przeciwko holenderskim pracownikom naukowym, mediom i instytucjom rządowym – przy wsparciu przywództwa politycznego w Asmarze – przypuszczalnie w celu uciszenia osób krytykujących reżim; mając na uwadze, że specjalna sprawozdawczyni ONZ ds. sytuacji praw człowieka w Erytrei również spotyka się z groźbami;
1. odnotowuje z ogromnym zaniepokojeniem utrzymującą się godną ubolewania sytuację w zakresie praw człowieka oraz całkowity brak praworządności i wolności prasy w Erytrei;
 2. podkreśla, że należy priorytetowo traktować walkę z deficytem sprawiedliwości, demokratyczne rządy i przywrócenie praworządności przez położenie kresu autorytarnym rządom sprawowanym za pomocą strachu przed arbitralnym zatrzymaniem bez prawa kontaktu, torturami i innymi naruszeniami praw człowieka, których część stanowi zbrodnie przeciwko ludzkości;
 3. wzywa rząd Erytrei do zrezygnowania z systemu bezterminowej służby wojskowej przez demobilizację poborowych, którzy odbyli obowiązkowy okres 18 miesięcy służby, oraz do skutecznego odejścia od praktyki wykorzystywania poborowych do pracy przymusowej po zakończeniu służby, a także do zapewnienia możliwości odmowy działania sprzecznego z własnym sumieniem oraz do położenia kresu praktyce obowiązkowego wysyłania wszystkich uczniów ostatnich klas szkół średnich do wojskowych jednostek szkoleniowych; wzywa rząd Erytrei do dopilnowania, by szkolenie wojskowe odbywały wyłącznie osoby, które ukończyły 18 lat, i by do wojska nie powoływano obywateli, którzy przekroczyli ustawowy wiek poborowy; zauważa, że w lutym 2016 r. władze Erytrei przypomniały, iż porozumienie z UE nie prowadzi do jakiegokolwiek reformy krajowej polityki w zakresie służby wojskowej;
 4. uważa, że Komitet EFR powinien być wziąć pod uwagę zalecenia Komisji Rozwoju, by nie przyjmować krajowego programu operacyjnego i by podjąć dalsze rozmowy; uważa, że decyzja o przyjęciu tego programu dla Erytrei pomimo sprzeciwu Parlamentu jest przejawem deficytu demokracji i w znacznej mierze podważa rolę Parlamentu w zapewnianiu skutecznej realizacji unijnych celów rozwojowych; wzywa w związku z tym do przyznania Parlamentowi uprawnień kontrolnych nad EFR z wykorzystaniem wiążącego porozumienia międzyinstytucjonalnego na podstawie art. 295 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej; podkreśla, że konkluzje Komisji Rozwoju w sprawie projektu dokumentów programowych powinny być automatycznie przesyłane przez Komisję do stałych przedstawicielstw państw członkowskich;
 5. odnotowuje przydział 200 mln EUR na okres następnych pięciu lat na rzecz krajowego programu orientacyjnego w ramach 11. Europejskiego Funduszu Rozwoju, aby wspierać ograniczanie ubóstwa oraz rozwój społeczno-gospodarczy, zwalczanie politycznych i gospodarczych przyczyn migracji, a także finansowanie projektów dotyczących energii ze źródeł odnawialnych, efektywności energetycznej oraz zarządzania gospodarczego; przypomina, że środki te stanowią uzupełnienie innych obszarów współpracy, takich jak Europejski Instrument na rzecz Wspierania Demokracji i Praw Człowieka;
 6. wzywa Komisję do dopilnowania, by z przyznaczonych środków nie korzystał rząd Erytrei, lecz by zostały one ściśle przeznaczone na zaspokojenie potrzeb ludności Erytrei w zakresie rozwoju, demokracji, praw człowieka, dobrych rządów i bezpieczeństwa oraz wolności słowa, prasy i zgromadzeń; wzywa UE do dopilnowania warunkowości uzgodnionej w ostatnim czasie pomocy, a także do zagwarantowania, że krajowy program operacyjny pomoże Erytrei dokonać istotnego zwrotu w jej polityce energetycznej w celu zapewnienia powszechnego dostępu do energii, w szczególności na obszarach wiejskich, które obecnie wciąż są pozbawione elektryczności; uważa ponadto, że komponent programu dotyczący sprawowania rządów powinien koncentrować się na zdecydowanie na wdrażaniu zaleceń prowadzonego przez ONZ powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka;

Czwartek, 10 marca 2016 r.

7. przypomina, że osoba małoletnia pozbawiona opieki jest przede wszystkim dzieckiem, które może być w niebezpieczeństwie, i że ochrona dzieci, a nie polityka imigracyjna, musi być przewodnią zasadą państw członkowskich i UE w postępowaniu z małoletnimi pozbawionymi opieki w celu poszanowania podstawowej zasady nadrzędnego interesu dziecka; przypomina, że każdą bez wyjątku osobę w wieku poniżej 18 roku życia należy postrzegać jako dziecko, czyli osobę małoletnią; przypomina, że pozostawiane bez opieki osoby małoletnie, zwłaszcza dziewczęta, są dwa razy bardziej narażone na problemy i trudności niż pozostali małoletni;

8. apeluje do społeczności międzynarodowej oraz do partnerów działających na rzecz rozwoju Erytrei o interwencję w tej sytuacji i wywieranie nacisków na rząd Erytrei, aby przyjął pomoc zewnętrzną w celu wsparcia społeczności szczególnie podatnych na zagrożenia, zanim obecny kryzys się zaostrzy; wzywa UE do podjęcia pilnych i skutecznych środków w celu udzielenia pomocy ludności Erytrei w podnoszeniu odporności na skutki El Niño, aby zagwarantować bezpieczeństwo żywności, dostęp do wody i infrastruktury sanitarnej;

9. nadal wyraża poważne zaniepokojenie sytuacją w zakresie praw człowieka w Erytrei; ponawia skierowane do władz Erytrei wezwanie do natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia parlamentarzystów, dziennikarzy (w tym obywatela Szwecji Dawita Isaaka, z którym od 2005 r. nie ma możliwości kontaktu), więźniów politycznych i więźniów sumienia;

10. zachęca Komisję, by dążyła do uzyskania od rządu Erytrei jednoznacznych gwarancji wdrożenia demokratycznych reform i zapewnienia poszanowania praw człowieka, w tym przez wdrożenie zaleceń opracowanych podczas 18. sesji grupy roboczej ds. powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka, które rząd erytrejski zaakceptował w dniu 7 lutego 2014 r.; wzywa rząd do umożliwienia wjazdu do kraju niezależnym ekspertom ONZ i Unii Afrykańskiej, w tym specjalnej sprawozdawczyni ONZ, a także do umożliwienia Komisji Śledczej do spraw Praw Człowieka w Erytrei pełnego wykonywania swojego mandatu oraz do współpracy z nią, w tym w odniesieniu do kwestii finansów publicznych;

11. przypomina, że wolność religii to prawo podstawowe i stanowczo potępia wszelkie formy przemocy lub dyskryminacji ze względu na wyznanie;

12. z zadowoleniem odnosi się do środków podjętych przez rząd Erytrei na rzecz zwalczania procederu okaleczania narządów płciowych kobiet; wzywa rząd do ogólnej poprawy w zakresie propagowania i ochrony praw kobiet, w tym przez podjęcie dalszych działań na rzecz przeciwdziałania szkodliwym praktykom, takim jak małżeństwa zawierane przez dzieci, wczesne wstępowanie w związek małżeński i zawieranie małżeństw pod przymusem, oraz wzywa do położenia kresu bezkarności w przypadkach przemocy seksualnej; wzywa rząd Erytrei do poszanowania gospodarstw domowych prowadzonych samotnie przez kobiety oraz do zapewnienia ich wsparcia i ochrony;

13. potępia stosowanie przez rząd erytrejski „opodatkowania diaspory” w formie pobierania podatku przez wymuszenie lub w inny niezgodny z prawem sposób od Erytrejczyków spoza Erytrei, które jest wykorzystywane z naruszeniem rezolucji ONZ do finansowania grup zbrojnych w sąsiadujących krajach, powodując destabilizację regionu; wzywa rząd do odstąpienia od polityki odpowiedzialności zbiorowej wymierzonej przeciwko członkom rodzin osób, które uchylają się od służby wojskowej, usiłują uciec z Erytrei lub nie uiszczają podatku dochodowego w wysokości 2 % nałożonego przez rząd na erytrejskich obywateli mieszkających za granicą;

14. domaga się, by Erytrea podpisała, ratyfikowała i bezzwłocznie wprowadziła w życie Konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karaniania oraz by podjęła w pełni zobowiązania wynikające z Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych oraz Afrykańskiej karty praw człowieka i ludów, które to akty zawierają zakaz stosowania tortur; odnotowuje z zaniepokojeniem, że kontrola rządowa poważnie ogranicza działalność podmiotów publicznych i prywatnych, w tym przedsiębiorstw; uznaje, że brak jakiegokolwiek zarządzania finansami publicznymi, w tym brak budżetu krajowego, uniemożliwia kontrolę budżetową i że zamiennosc zasobów finansowych z powodu rządowych kontroli banku centralnego może sprzyjać zakupowi uzbrojenia i tym samym wspierać terroryzm i pogłębiać destabilizację w regionie;

15. wzywa wszystkie międzynarodowe firmy inwestujące w Erytrei do działania w duchu pełnego poszanowania praw człowieka i do niewyrządzania szkód;

Czwartek, 10 marca 2016 r.

16. wzywa państwa członkowskie UE do zbadania roli Ludowego Frontu na rzecz Demokracji i Sprawiedliwości i jego różnych stronnictw, w tym stronnictwa młodzieżowego, oraz do zakazania wszelkich form zrzeszania się i prowadzenia działalności, które bezpośrednio wspierają sprawowanie kontroli i nadzoru w Europie, podważają zasady demokracji i praworządności oraz tworzą modele zastraszania i wymuszeń; wzywa państwa członkowskie do podjęcia działań zmierzających do zniesienia podatku nałożonego na erytrejską diasporę oraz do przeanalizowania transakcji finansowych związanych z wszelkimi innymi „składkami” pobieranymi przez powiązane z erytrejskim rządem organizacje działające za granicą oraz do pełnej ochrony prawa do azylu wszystkich erytrejskich uchodźców w Europie;

17. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Wspólnemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu AKP–UE, Radzie Unii Afrykańskiej, Wspólnocie Wschodnioafrykańskiej, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz władzom Erytrei.
